

UNIVERSAL PICTURES uvádí
A BLINDING EDGE PICTURES / BLUMHOUSE Production
A M. NIGHT SHYAMALAN Film

JAMES MCAVOY
ANYA TAYLOR-JOY
BETTY BUCKLEY
HALEY LU RICHARDSON
JESSICA SULA

Výkonný producent
STEVEN SCHNEIDER
ASHWIN RAJAN
KEVIN FRAKES

Producent
M. NIGHT SHYAMALAN
JASON BLUM
MARC BIENSTOCK

Scénář a režie
M. NIGHT SHYAMALAN

Produkční informace

Scénárista, režisér a producent M. NIGHT SHYAMALAN, tvůrce působivých filmů jako je *Šestý smysl*, *Vyvolený* a *Znamení* přichází s novinkou ***Rozpolcený***, příběhem, který se noří do tajemných hlubin roztržité a podivně obdařené mysli jednoho muže. Po loňském hororovém hitu *The Visit* se Shyamalan a producent JASON BLUM (*Očista*, série *Insidious*, *Dárek*) spojili při práci na projektu, který byl označen jako „Shyamalanův dosud nejstrašlivější film“.

Ačkoliv Kevin (JAMES MCAVOY, série *X-Men*, *Wanted*) v sobě skrývá 23 různých osobností, a každá z nich má své jedinečné fyzické rysy, jeho psychiatr, doktorka Fletcherová (držitelka Tony Award BETTY BUCKLEY, *Stalo se*, TV seriál *Oz*) je přesvědčena, že je zde ještě skryta ještě jedna osobnost, která se teprve objeví a ovládne všechny ostatní.

Kevin unese tři dospívající dívky, z nichž vůdčí osobností je bystrá a tvrdohlavá Casey (ANYA TAYLOR-JOY, *Čarodějnice*), čím začne boj o přežití – mezi všemi osobami uvnitř jeho samého, i těch mimo něj.

V týmu lidí podílejících se na natáčení filmu byl MARC BIENSTOCK (*The Visit*, *Karanténa 2: Terminál*) a výkonní producenti ASHWIN RAJAN (*The Visit*, *Ďábel*), STEVEN SCHNEIDER (*The Visit*, série *Insidious*) a KEVIN FRAKES (*John Wick*, *The November Man*).

Filmový tým se skládal jak z letitých Shyamalanových spolupracovníků, tak i z naprostých nováčků; tým tvořili kameraman MICHAEL GIOULAKIS (*Neutečeš*, *John na konci země*), filmová architektka MARA LEPERE-SCHLOOP (*Nespoutaný Django*, TV série *Temný případ*), střihač LUKE CIARROCCHI (*The Visit*, *Stalo se*), kostýmní výtvarník PACO DELGADO (*Dánská dívka*, *Bídníci*), hudební skladatel WEST DYLAN THORDSON (*Joy*, *Dixieland*) a hudební supervizor SUSAN JACOBS (*Vyvolený*, *The Visit*).

Kořeny teroru:
Začíná Rozpolcený

Filmoví diváci se poprvé mohli seznámit s tajemným a spletitým světem M. Night Shyamalana v roce 1999 díky světoznámému fenoménu *Šestý smysl*, který nedlouho poté následovaly úspěšné filmy *Vyvolený* a *Znamení*.

M. Night Shyamalan zahájil v roce 2015 novou kapitolu svým děsivým filmem *The Visit*, jehož hrubé zisky dosáhly v celosvětovém měřítku téměř 100 milionů dolarů. Shyamalan chtěl mít možnost úplné tvůrčí svobody, a proto se rozhodl film *Rozpolcený* financovat z vlastních zdrojů.

„S každým dalším filmem chci dělat něco nového, něco, co ještě nikdo předtím nedělal“, říká Shyamalan. „Je to pro mě velmi vzrušující a lákavé, ale současně je to také riskantní a problematické, zejména pak když to nabízím světu.“

Po světovém úspěchu *The Visit* se Shyamalan kvůli filmu *Rozpolcený* opět spojil s Jasonem Blumem a jeho společností Blumhouse Productions.

Jason Blum, známý svým inovativním přístupem k nízkorozpočtovým filmům, k této spolupráci říká: „Night vypráví tyto příběhy s neobyčejnými postavami na pozadí mnohem zásadnějších věcí. *Rozpolcený* není typický nízkorozpočtový film; je to obrovská vize s omezeným rozpočtem. Není to ani digitálně upravovaná grafika, ani stovky milionů dolarů, co dělá *Rozpolceného* tak impozantním – je to Nightův neuvěřitelně provokativní příběh.“

Díky mnohem skromnějšímu uspořádání se Shyamalan mohl zaměřit své soustředění především na rozvíjení příběhu a postav v něm, což by u velkofilmu, který je obvykle provázen mnohem rušnějším děním a mnoha proměnnými faktory, udělat nemohl. „Je celkem snadné narušit moji osobní zónu a vyřadit mě tak z provozu, a to je důvod, proč raději dělám menší filmy“, říká Shyamalan. „Tady si můžu dovolit zamítnout některé věci a naslouchat svému vnitřnímu hlasu, když mi říká, že něco by mělo být uděláno jinak.“

Shyamalana napadlo natočit film *Rozpolcený* při večeři s Rajanem, jeho dlouholetým spolupracovníkem a prezidentem Shyamalanovy produkční společnosti Blinding Edge Pictures. „Byl jsem tím okamžitě naprosto okouzlený. Říkal jsem si, že to je pro Nighta perfektní film. Je to taková směs všech žánrů

filmů, které točí“, říká Rajan. „Naškrábal na kus papíru pár nápadů a několik scén a všichni byli naprosto uchvázeni.“

Jason Blum okamžitě rozpoznal dramatickou zápletku i komplexnost Shyamalanova příběhu, i to, že se film značně lišil od běžných thrillerů. „Publikum si vychutná film *Rozpolcený* jak na té obvyklé „popcornové“ úrovni, tak i z pohledu nutícího přemýšlet nad lidskou povahou, což je hlavním tématem a posláním Nightovy kariéry.“

Shyamalanův filmařský styl také překračuje obvyklé žánry. „Každý jeho film je svým způsobem unikátní“, říká výkonný producent Schneider. „Splétá dohromady lidové historky, legendy a další vyprávění a spojí je se svým prostředím a zkušenostmi. Všechny jeho filmy v sobě skrývají spletitá témata i postavy; hloubka filmu *Rozpolcený* mě zaskočila.“

Schneider věří, že publikum film nejen zaujme, ale přinutí o něm přemýšlet. „Naděje, které do filmu vkládám, jsou stejně ambiciózní jako ty Nightovy; oba doufáme, že tento silný příběh dokáže rozproutit diskusi o mnohotvárnosti lidské identity“, říká Schneider.

Ať už se jednalo o jasnozřivost v *Šestém smyslu*, nadlidskou sílu ve *Vyvoleném* nebo západ slunce v *The Visit*, Shyamalan začíná své příběhy nápady inspirovanými jevy z obyčejného světa. Ale to je jen pouhý začátek: Shyamalan poté vezme své postavy do neobvyklého světa a ponechává vyprávění jejich příběhu vystoupit z jejich usilování a boje.

Jako vypravěč příběhu Shyamalan ve filmu spojuje všeobecné skutečnosti s fikcí. Jeho filmy jsou plné napětí a nadpřirozena, záhad a fascinace, využívá fakta jako stavební kameny pro svou představivost a zároveň kladou prostou otázku „Co kdyby?“

„Vezmu něco, čemu věříte a vložím to fantastického světa. Přemýšlel jsem nad tím, co by se stalo, kdyby – v případě mnohočetné poruchy osobnosti – každá jednotlivá osobnost věřila, že trpí diabetem nebo vysokým cholesterolem, dokázala by se jejich těla tomuto přesvědčení přizpůsobit? A co kdyby jedna osobnost věřila, že vládne nadpřirozenou silou? Jak by to vypadalo?“

Během doby strávené na New York University absolvoval Shyamalan několik přednášek, na kterých byla mimo jiné diskutována i mnohočetná porucha

osobnosti, a i po mnoha letech zůstal Shyamalan touto poruchou a teoriemi kolem této diagnózy fascinován.

Když Shyamalan začal pracovat na scénáři *Rozpolceného*, přečetl velké množství zdokumentovaných případů – a tyto příběhy velmi silně zapůsobily na jeho představivost. Shyamalan konzultoval své nápady a myšlenky s psychiatry, kteří měli zkušenosti s pacienty s mnohočetnou poruchou osobnosti, a získal tak skutečné poznatky o tom, jak se lékaři k pacientům během terapeutických sezení chovají. Díky tomu pak také dokonale vykreslil postavy Kevina a doktorky Fletcherové.

„Tento film v sobě spojuje Nightovy schopnosti vyprávět příběh“, říká Rajan. „Herecké výkony jsou skvělé a já si myslím, že publikum osloví.“

Jako pečlivý režisér vycházející z Hitchcockovy školy Shyamalan propracoval detailně každou scénu. „Night je perfekcionista a jako posedlý kontroluje scénář ke každému záběru, jen aby měl jistotu, že jde všechno podle jeho představ“, říká producent Bienstock. „Chce mít každý záběr, každý okamžik naprosto dokonalý, a to je podnětné.“

Jako vše ostatní, co Shyamalan dělá, je i *Rozpolcený* nesmírně zvláštní. „Je to temný film, ale po vizuální stránce úžasný, využívá světla a stínu i hry barev“, říká producent Blum. „Night má jedinečný talent na vzbuzování hrůzy a strachu ve zdánlivě všedních a obyčejných věcech, což dělá film tiše a nenápadně děsivým, namísto aby to nabízel na první pohled.“

Proniknutí do postav:

Devět v jedné

Shyamalan cítil, že je jen hrstka herců, kteří by mohli zahrát tak náročnou postavu muže se tříadvaceti osobnostmi. Nejzásadnějším bylo pro scénáristu a režiséra v jedné osobě, aby osobnosti skrývající se v Kevinovi nebyly zobrazovány jako karikatury, ale aby působily jako postavy, které v divácích probudí skutečné pocity. S tímto vědomím Shyamalan Jamese McAvoye, energického herce, který zvládá role z velkofilmů stejně dobře a přesvědčivě jako role menší, aby hrál hlavní postavu mnoha rolí.

Shyamalan považoval McAvoye za naprosto vhodného pro tak náročný úkol. „Tohle je ta nejsložitější osoba, jakou jsem kdy vytvořil. Pomyslel jsem si „chápe vůbec, co po něm chci?“ A chápal, ještě nikdy jsem nepracoval s tak odvážným hercem.“

Shyamalan poslal záměrně herci scénář jen se stručnou poznámkou v naději, že on přijde ještě s nějakou další myšlenkou, která by jeho samotného vůbec nenapadla. „James se zeptal „jak se jmenuje ta postava, kterou hraju, abych věděl a nebyl z toho moc zmatenej?“. A já řekl „neřeknu, prostě si jen přečti scénář“, vzpomíná režisér.

McAvoye film s mnoha zvraty okamžitě zaujal. „Přečetl jsem prvních deset stránek a pomyslel jsem si „páni, co to je?“ A pak jsem přečetl dalších deset stran a pomyslel si „a co je tohle?“ Bylo to, jako kdybych byl neustále konfrontován, pokaždé s někým úplně jiným. Tohle je něco, co Night opravdu dobře umí. Udrží diváky napjaté v očekávání, co dalšího film přinese. Díváme se na thriller, psychologické drama, horor, sci-fi nebo na něco nadpřirozeného? A tenhle film v sobě má z každého žánru něco.“

Shyamalanovo rozhodnutí vytvořit a sám financovat svůj projekt byl pro McAvoye inspirací. „Má kuráž a nebojí se na tom dříť, i když se říká, že abyste mohli udělat dobrý film, musíte utratit 200 milionů dolarů“, vysvětluje. „Namísto toho odstraní všechno, co by mohlo příběh narušit, a udělá opravdu dobrý film. Je to čest pracovat s režisérem, který dokáže k příběhu přistupovat takovým způsobem.“

Shyamalan a McAvoy spolu úzce spolupracovali, aby zajistili, že hercův výkon bude pokaždé výjimečný a jednotlivé osobnosti budou působit věrohodně.

„Night je náročný a téměř vědecky přistupuje k tomu, co chce, aby herec udělal“, říká McAvoy. „Má velmi přesnou představu, ale přesto je přizpůsobivý a přístupný spolupráci.“

Změny barev a postav, někdy dokonce v průběhu jediného záběru, byly nesmírně náročné. „Doufáte, že vám diváci uvěří jednu osobnost“, vysvětluje McAvoy, „a pak potřebujete, aby vám uvěřili ještě další, a musíte ten přechod udělat natolik zajímavým, aby diváky neodradil.“

Přesto tato role představovala pro zkušeného divadelního a filmového herce výjimečnou příležitost. „Upřímně řečeno, docela jsem si užíval hraní všech

těch osobností, protože jako herec jen zřídka dostanete šanci zahrát si něco podobného“, říká McAvoy. „Je to celkem vzrušující tak radikálně se měnit v tom, co si myslíte, kým jste a co vás v tu chvíli utváří.“

Dvojice svědomitě pracovala na tom, aby zachovali každé osobnosti odlišný hlas i vystupování. „James je Skot, ale většinu své kariéry hrál s americkým nebo britským přízvukem“, říká Shyamalan. „Probíral jsem se všemi jeho přízvuky a napadlo mě „co třeba Hedwig, šišlá?“ A James se tomu naprosto dokonale přizpůsobil.“

Ztělesnění mladého Hedwiga bylo tak trochu chůzí po tenkém ledě, bylo to hrát dítě versus zjednodušenou verzi dospělého. „To je způsob, jak většina lidí hraje dítě“, říká Shyamalan. „Hedwig je velice chytrý, akorát mu je jen deset let. Řekl jsem Jamesovi „nehraješ hloupého dospělého, to nechceme. Používej oči, jsi chytrý. Ale je ti deset, takže nevíš, co to gesto znamená.“

McAvoy a Shyamalan se dále a dále ponořovali do rysů a motivů každé z osobností. „James se ptal, proč postava reaguje určitým způsobem, a protože mi ten příběh byl blízký, dokázal jsem mu to vysvětlit“, říká Shyamalan. „Bylo podstatné prodiskutovat každou osobnost, dokud se nestala věrohodnou pro nás oba.“

I když se Shyamalan striktně drží svého scénáře, povzbuzuje herce, aby do filmu vnášeli své vlastní nápady. „Jeden ze způsobů, jak dosáhnout věrohodnosti, je improvizace“, říká, „ke scénáři přistupuji jako ke hře, tak tomu taky říkám, a neměním dialogy.“

Pro Shyamalana je milion způsobů, jak zahrát scénu, aniž by se musela měnit slova. „Chci, aby si herci uvědomili, že jsou daleko pružnější, než si myslí“, říká.

McAvoy předvádí mezi dialogy neuvěřitelné herecké umění. „Říká přesně ta slova, co jsou ve scénáři, ale improvizuje svou tvář i tělem“, říká Shyamalan. „James vnáší zcela nový pohled. Dostali jsme se do toho báječného stavu, kdy věci, které jsou z mého pohledu nedotknutelné, nebyly nikterak dotčeny, ale ještě více vyzdviženy.“

Dobrá fyzická kondice herce se ukázala být velmi přínosnou. „Předváděl mnoho fyzických výkonů jako skákání přes plot a lezení“, říká Shyamalan. „Měli jsme pro tento případ kaskadéra, ale James je mrštný a ve výborné formě.“

Kromě kaskadérských kousků dokázal herec i vyvolat dojem, že je o dobrých sedm centimetrů menší v roli Hedwiga a v roli silného Dennise zesílit. „Ať hrál dítě nebo přísnou ženu, přistupoval ke každé osobnosti ve své živelnosti velmi pečlivě“, prohlašuje Shyamalan. „Dokončil scénu a štáb propukl v potlesk, protože jsme všichni věděli, že jsme viděli něco neobyčejného.“

„Když si uvědomíte, co všechno musel James v tomto filmu zvládnout, je to udivující“, vypráví nadšeně Blum. „Nejen že se zdánlivě bez námahy převtěluje z jedné osobnosti do druhé v jediném natáčecím dni, ale on se převtěluje z jedné do druhé i během jediné scény! Vidíme herce předvádět svůj nejlepší výkon a všichni jsme byli ohromeni tím, co tento neobyčejně disciplinovaný člověk zvládl. Nikdy jsem nic podobného neviděl a doufám, že jeho výkonu se dostane ocenění, jaké si zaslouží, v šikovných rukách Nightovy režie.“

Stanovení osobností:

Obsazení

S omezeným rozpočtem a hlavním hereckým týmem sestávajícím se z pěti herců si Shyamalan velmi pečlivě vybíral jak mezi zkušenými filmovými harcovníky, tak mezi talentovanými nováčky.

Shyamalan vysvětluje svůj přístup: „Mám radši mladé a nezkušené herce, protože jsou díky své energii a pozornosti skvělí, a pak velmi zkušené herce jako Betty a James, kteří dokážou skvěle improvizovat.“

Režisér se rozhodl obsadit roli doktorky Fletcherové zkušenou divadelní a filmovou herečkou Betty Buckley. „Night má obrovskou radost ze života a je pro každou lumpárnu, a já miluju lumpárny,“ říká Betty Buckley, která již se Shyamalanem spolupracovala na filmu *Stalo se*.

Mimořádně schopná terapeutka doktorka Fletcherová se obětavě stará o své pacienty a na Kevinův stav se snaží nahlížet jako na možný přínos namísto problému. „Vidí v něm pozoruhodný potenciál lidské bytosti, možná větší než u průměrného člověka“, říká Buckley. „Mnohočetná porucha osobnosti, to je diagnóza, kterou doktorka Fletcherová Kevinovi stanoví, ale mnohem víc ji

zajímá vývoj jedné z jeho mnoha osobností – a to té, kterou se Kevin teprve stane.“

Buckley se soustředila na studium své role, včetně konzultace s psychologem obeznámeným s touto diagnózou a způsobem léčby. „Chtěla jsem si být jistá, že budu správně reagovat na každý projev různých osobností, které James hraje“, vysvětluje. „Úkolem doktorky Fletcherové je pomoci člověku najít ten správný stav, aby mohl sjednotit všechny aspekty své roztržité osobnosti. Každá osobnost se chová a myslí jinak a má jiný úkol. Je to nesmírně složité a můj výkon musel být věrohodný.“

Shyamalanova dokonalá znalost příběhu znamenala skvělou spolupráci. „[Shyamalan] vytvořil scénář a měl naprosto jasnou představu o každém detailu, proto se s ním dobře pracovalo“, říká herečka. „Když máte nějaký nápad, on vám ho pomůže rozvinout, anebo rovnou řekne, že to nezapadá do jeho představ.“

Nejen fascinující scénář, ale i téma osamělosti, zejména osamělosti její postavy, Betty Buckley zaujalo. „Rozhodla se žít sama, aby se mohla plně věnovat své práci a svým pacientům, a já se snažila tento pocit do filmu vnést“, říká. „Dá se říct, že *Rozpolcený* se hodně podobá svým tématem a uměleckým ztvárněním francouzským filmům, což je dost neobvyklé pro film, který vás má vyděsit k smrti.“

Buckley také oceňuje to, že Shyamalan vybral herce se zkušenostmi z divadla. „Night velmi chytře vybral Jamese, který má divadelní kořeny,“ hodnotí Buckley. „Herci z tohoto prostředí jsou velmi disciplinovaní a mají porozumění pro příběh, a Night dokáže tyto věci vnést do filmu.“

Pro roli výjimečně inteligentní Casey, přeživší dívkou s vlastní temnou minulostí, vybrali filmaři Anyu Taylor-Joy, jednu z nadějných hollywoodských hvězd. Diváci se poprvé seznámili s talentovanou herečkou v její významné roli v hororovém filmu *Čarodějnice* z roku 2015. „Má v sobě úžasnou otevřenost. Byl jsem opravdu rád, že na roli v *Rozpolceném* kývla“, říká o ní Shyamalan.

Anyu Taylor-Joy měla možnost prohlédnout si scénář ještě předtím, než se pro roli rozhodla. „Původně po mně chtěli, abych podepsala, aniž bych scénář četla, ale uprosila jsem je, abych mohla nejdřív vidět scénář“, říká Taylor-Joy. „Příběh mě šokoval i udivil, celé dny jsem o něm přemýšlela.“

Taylor-Joy si velmi rychle našla cestu ke své postavě i k jejímu postavení outsidera. „Výhoda toho, že nezapadá, by mohla být její záchranou, což je fascinující myšlenka“, říká a dodává, že také obdivovala Caseyinu nápaditost a sílu. „Je tvrdá, protože přežila, což je zkušenost, kterou by si nikdo neměl projít, ale tato zkušenost jí dala výjimečnou schopnost analyzovat problémy díky tomu, že vidí situaci takovou, jaká je, a ne takovou, jakou by ji chtěla mít.“

Shyamalanův způsob režie byl pro Taylor-Joy velmi přínosný, zejména během nejděsivějších scén, ve kterých jde její postava proti jedné z Kevinových osobností. „Zjistila jsem, že takové obecné věci jako je strach, panika a beznaděj, musí mít ve spojení s určitou postavou své specifické rysy“, říká. „Ve scéně, kdy jsem vyděšená nebo zvalcovaná, Night říkal „nevím, kdo tohle je, ale to nebyla Casey“. A měl pravdu.“

Scénárista a režisér v jedné osobě se také snažil o to, aby každý záběr byl jedinečný tím, že v každé scéně budou herci díky svým myšlenkám působit pokaždé trochu jiným dojmem. „My herci na sebe vzájemně reagujeme. Pokud James udělá něco jinak, pak i moje reakce je jiná“, říká Taylor-Joy. „Je fascinující pozorovat, jak se scény odvíjejí. James je jeden z nejlepších herců naší generace a sledovat ho z bezprostřední blízkosti bylo neuvěřitelně poučné.“

Náročné natáčecí scény přiměly McAvoye, aby mladé herečce pomohl. „Bylo by složité a možná i psychicky hodně náročné hrát tuhle roli s metodickým hercem“, říká Taylor-Joy. „Naštěstí James chtěl, abych se cítila co nejpříjemněji a často mezi záběry vtipkoval, aby trochu pozvedl náladu.“

Pro roli zdánlivě pohodové Marcie si filmaři vyhlédli JESSICU SULA (TV seriál *Recovery Road*), která sehrála svou roli pomocí kamarádky a iPhoneu. „Nebyl to moc kvalitní záznam“, směje se. „Poslala jsem to v jednu v noci a hned druhý den mi volali, abych dorazila na zkoušku do Los Angeles, aby se můj výstup mohl znovu natočit.“

Po podepsání smlouvy si Jessica Sula přečetla scénář a byla přímo uchválena Shyamalanovým děsivým příběhem. „Každá stránka byla strašně nervák“, říká. „Je to opravdu hrůzný, působivý thriller s hlubokou myšlenkou; je to prostě typický Shyamalan.“

Jessica Sula měla za úkol dát postavě Marcie hloubku a společně se Shyamalanem se snažili vytvořit ucelenou osobnost dívky, která je uvězněna

v malém prostoru a vyděšena k smrti. „Je to normální teenager z dobré rodiny a ocitla se v hrůzostrašné situaci, kterou si nikdy nedovedla představit“, říká Sula. „Nechtěla jsem jí hrát jenom jako rozklepanou a vyděšenou holku. Night zná ty postavy skrz naskrz a pomohl mi najít všechny detaily, které postavě dodávaly ten správný rozměr.“

Emočně vypjaté scény si vybraly na Jessice Sula i celém štábu svou daň. „Často jsme byli zticha, odtažití a mezi některými scénami jsme vůbec nemluvili“, říká Sula. „Hodně jsem poslouchala vážnou hudbu, Beethovena, protože mi to pomáhalo vyčistit hlavu, aniž by mě to připravilo o náladu.“

Pro postavu oblíbené Claire si filmaři vyhlédli HALEY LU RICHARDSON (*The Edge of Seventeen*, TV seriál *Recovery Road*).

Richardson vzpomíná, jak přehrávala jednu z nejnáročnějších filmových scén, aniž by předtím četla scénář. „Night je docela tajnůstkář, co se týče jeho filmových projektů, takže bylo opravdu náročné to zahrát, aniž bych věděla, kde jsem a co se bude dít. Musela jsem se přizpůsobovat každé scéně a slepě ji následovat“, říká. „Jakmile jsem ale přečetla scénář, uvědomila jsem si, že film je ještě zvrácenější a děsivější, než jsem si vůbec představovala.“

Richardson a Shyamalan spolu několikrát mluvili o postavě Claire i o tom, jak zlomit ženské stereotypy v hororových filmech. „Ve většině hororových filmů platí, že „pěkná blondýna“ umírá jako první, a my jsme chtěli, aby Claire byla víc než jen to“, říká Richardson. „Je silnou vůdkyní a neochvějně věří, že když se tři holky spojí, mohou přežít. Casey ale má jinou životní zkušenost, což jí vede k nesouhlasu s Claire, ale bez ohledu na to, kdo má pravdu, Claire je ta, co se nikdy nevzdává.“

Změněný zjev:

Vzhled Rozpolceného

Shyamalan se kvůli natáčení filmu *Rozpolcený* opět vrátil do svého rodného města Philadelphia. „Philadelphia je místem, kde Night točí všechny své filmy“, vysvětluje producent Bienstock. „Je to něco, na čem mu moc záleží.“

Filmová architektka Mara LePere-Schloop pracovala spolu se Shyamalanem, aby vytvořili Kevinovu drsnou realitu. „Je to hodně komplikovaný

film, protože příběh má v sobě mnoho vrstev a některé z nich jsou divákům v určitém okamžiku utajené“, říká LePere-Schloop. „Chtěli jsme využít drobných náznaků a nepatrných detailů, které by napověděly, co přijde dál, ale zároveň nic neprozradit.“

LePere-Schloop a její tým využili barev, aby poukázali na Kevinovy různé osobnosti. „Tohle jsou trochu jiné verze lidí a my jsme vedli dlouhé debaty na téma použití nových barev k novým osobnostem, které jsme světu představovali“, vysvětluje.

Utajený svět v suterénu také podléhal strategickému kouzlení s barvami: „Snažili jsme se potlačit vše kolem tak, aby barvy tam byly co nejvíce působivé“, vysvětluje LePere-Schloop. „Když se procházela scéna, v jednu chvíli byly barvy na zdi nápadné, ale také naprosto nevýrazné, záleželo na daném záběru. V záběru, kde mohou diváci vidět ty nejintenzivnější a nejnásilnější scény, jsme působení barev využili v maximální míře.“

Shyamalanova pozoruhodná příprava a puntičkářské následování scénáře pomohlo LePere-Schloop přenést na plátno přesně to, co měl režisér na mysli. „Night nosí celý film v hlavě a dává si pečlivě záležet na tom, aby všem klíčovým záležitostem věnoval náležitou péči“, říká LePere-Schloop. „Měla jsem naprosté pochopení pro to, co se od jednotlivých scén, které jsme připravovali, očekává a jak přesně má záběr vypadat.“

Nebylo to jen přepečlivé plánování, LePere-Schloop často musela reagovat na aktuální požadavky, které natáčení vyžadovalo. „Nikdy nemůžete dělat nějaká rozhodnutí, aniž byste vzali v potaz, jaký dopad bude mít dané rozhodnutí na celý film, musíte to prostě vnímat v širších souvislostech“, říká. „Museli jsme na to být připraveni a podat dobrý výkon, ať už se jednalo o cokoli.“

Shyamalan byl vždy ochoten diskutovat nápady nebo otázky, dokonce i ty, co se týkaly těch nejmenších detailů. „Kterýkoliv den jsme mohli řešit tisíce věcí, od barvy zdi až po vhodný typ žárovky“, říká LePere-Schloop. „Night dokáže řešit více věcí najednou a je vždy ochotný bavit se o všech detailech své vize.“

Kostýmní výtvarník Paco Delgado použil velmi omezenou barevnou paletu. „Z estetického hlediska to mělo celé budit velmi strohý, odměřený dojem“, říká.

Jako oblečení pro Casey navrhl Delgado vrstvené a větší oblečení, aby skryl její tělo. „Je to osoba, která byla týraná a kašle na módu nebo na to, jestli zapadne mezi ostatní děvčata“, říká.

Oblečení pro doktorku Fletcherovou omezil Delgado na odstíny béžové, velbloudí, šedé a modré. „Chtěl jsem, aby její šatník byl elegantní, luxusní, ale rozhodně ne okázalý, protože ona je vědec.“

Kostýmní výtvarník také využil barev k tomu, aby přitáhl pozornost k různým Kevinovým osobnostem. „Dennis je nejsilnější osobností, připomíná mi vojáka, který má vše pod kontrolou“, říká. „Tyto vlastnosti dobře odráží šedá barva.“

Nápaditý Barry nosí jemné barvy a materiály jako je vlna“, vysvětluje Delgado. „Chtěli jsme, aby jeho šatník souzněl s jeho kreativitou.“

Inspirací pro mladého Hedwiga byli pro Delgada chlapci z nedaleké philadelphské školy. „Oblékli jsme ho do teplákové soupravy, což je mezi chlapci jeho věku celkem oblíbený oděv, a přidali jsme tam trochu víc barev, protože je to ještě dítě.“

Patricia byla jednou z nejnáročnějších postav k oblékání. „Diskutovali jsme o tom, zda by neměl James mít paruku a vůbec jestli by neměl vypadat jako žena“, říká Delgado. „Nakonec jsme se rozhodli, že Patricia má vypadat jako muž nosící ženské oblečení.“

Jedinou věcí, která se u jednotlivých osobností nijak neměnila, byl McAvoyův minimalistický sestřih. „Nechtěl jsem dělat s vlasy nic, ani použít paruku“, říká Shyamalan. „Jeho oholená hlava je místem, odkud vás hercův výraz bude přenášet od jedné osobnosti ke druhé.“
